

Det er så den ene side af det. Den anden side af det er, at man senest her til morgen fik en bombe lagt ind under regeringens beregninger over indtægterne fra den nye efterlønsordning, og det er det, mit spørgsmål skal gå på.

Det er beregnet, at man får ca., jeg tror det er 9 mia. kr., over de næste fem år i indtægter, men det er nu kommet frem, at beregningen slet ikke holder stik, at der er lønmodtagere, som man har regnet med indtægter fra, der kan undgå at indbetale, og at man derfor har lavet nogle samfundsøkonomiske beregninger over indtægter til statskassen, som ikke holder vand.

Jeg vil gerne bede finansministeren om at kommentere disse forlydender og bekræfte, at beregningerne, der er lavet, ikke holder vand og skal genberegnes, for at vi får det fulde billede over statsøkonomien i den nye efterlønsordning.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg må skuffe hr. Thulesen Dahl med, at jeg ikke kan bekræfte det kaos, som han tror der er. Der har været nogen usikkerhed omkring forståelsen af den aftale, der er lavet om kontingentbetaling, og den er jeg glad for at kunne benytte lejligheden til at bringe ud af verden.

I det lange perspektiv, når ordningen er fuldt indkørt, skal man sammen med a-kasse-kontingentet betale særskilt kontingent for at få efterløn i 25 år af de sidste 30 år, inden man bliver 60 år. Det vil sige, at når man er fyldt 30 år, skal man begynde at overveje, om man vil betale, og hvis man regner med, at man er fuldt i stand til at holde sig på arbejdsmarkedet og i a-kasse-systemet i 25 år, kan man vente, til man er 35 med at betale. Det gælder sådan set fra starten.

Det, som man skal tage stilling til, og det, som forligspartierne har taget stilling til, men som er blevet misforstået i et dagblad her til morgen, er, hvordan overgangsreglerne er.

Overgangsreglerne for dem, der er over 35 år, skal forstås på den måde, at man ikke glider i sin ret til at få efterløn, hvis man har erhvervet den efter de nuværende regler, men da man jo ikke kan nå at betale særkontingentet i 25 år og det under alle omstændigheder bliver en kortere periode end det, der skal være normen i fremtiden, skal man betale det i så mange år, som man kan, fremadrettet.

Man kan altså ikke miste sine rettigheder, hvis man blot gør det, som jeg her har beskrevet, og det er det, der er misforståelsen i pres-

sedækningen her til formiddag. Jeg har prøvet at udrede den i Radioavisen i middags, men det er det, der har været misforståelsen omkring provenuberegningerne. Forstået på den måde, som det er aftalt mellem regerings- og forligspartiernes ordførere, er også provenuberegningerne korrekte.

Så vil jeg godt sige til hr. Thulesen Dahl til sidst, at det med de daglig nye signaler jo er en paradoksalt betragtning. Den ene anklage, vi har mødt, er, at det her er blevet til i nattens mulm og mørke, og ingen har haft indflydelse på det. I samme øjeblik vi så siger: O.K., det her er en rammeaftale, og vi er selvfølgelig villige til modtage gode råd fra omverdenen, hvis vi kan fastholde hovedtegningen, bliver vi kritiseret for at skabe forvirring.

Nu må man altså vælge ét af standpunkterne: Enten må man sige, at det er forfærdeligt, at de har lavet det i nattens mulm og mørke, men det er da godt, at de lytter til kritik og prøver at tilpasse det, eller også må man sige noget andet. Man kan ikke blive ved med at sige begge dele samtidig.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Finansministeren kan jo ikke helt undgå, at vi synes, det er lidt forunderligt, at man ovre i Finansministeriet laver en finanslovaftale, så dykker man voldsomt i meningsmålingerne, og derfor styrer man rundt til sit eget bagland for at få lidt hånd i hanke med, hvad baglandet egentlig udtaler sig om til pressen.

Det er jo det, der er et faktum. Folketinget er jo ikke inddraget i det her indtil nu. Folketinget begynder jo først nu i den kommende tid at skulle behandle de her ting. På det punkt, når det drejer sig om Folketingets medindflydelse, er folkestyret reelt sat ud af kraft, og finansministeren rejser så land og rige rundt for at få lidt opbakning og ændre de ting, som skal til, for at kritikken kan forstumme lidt.

Vi synes da, det er herligt, hvis regeringen vil lytte til kritik. Vi synes, regeringen skulle lytte meget mere til kritik, når det handler om, at den nye efterlønsordning, som regeringen har fået skruet sammen, ikke er god for det danske samfund, og at vi ønsker en anden ordning.

Så bliver jeg nødt til at spørge finansministeren ganske kort: Kan finansministeren bekræfte, at det var den politiske ordfører for Socialdemokratiet, der bekræftede de ting, som jeg rejser her i mit hovedspørgsmål til finansministeren, og at det var den politiske ordfører for